

CA LA MEUCA

CAPÍTOL TRENTA-SET... DE LA SÈRIE CONSCIÈNCIA DE MASCLE

Don Teodoro i Don Nicasio ocupen els sellons principals de la sala. Fa poc que els deixen sortir de la Residència i tenien moltes ganes de tornar al niu dels seus grans amors. Els acompanyen un fill de seixanta tres anys i un nebot de quaranta respectivament. Els quatre formen part del grup més selecte i fidels de la Madame que no para d'oferir-los-hi galetes i vi dolç. Entre ells, assegudes a terra, La Puri, la Sónsoles i la Encarnita fent el que poden.

Per entretenir-se –ja que el COVID 19- els hi ha deixat els collons al coll, miren una peli de moda: “Allò que el vent s’endugué”, clàssic inqüestionable fins que algun sociòleg va descobrir una filosofia racista en el seu guió. I serem el que voldreu, però ara, aquí i durant quinze dies com a mínim, NO HI HA NINGÚ RACISTA.

És el que comenta el nebot de don Nicasio, realmente esta escena es fuerte eh?, el plano del culo de la negra... en el fondo, para demostrar que los negros no vivían tan mal, si tenían ese culo es que comían.

Coño es que comían, confirma l'oncle.

Pero solo mazurcas, tío y de postre algodón.

Que más querían, al precio que va el algodón...

El fill de don Teodoro, puntualitza: hay que contar con la época también. Que entonces los negros eran muy negros y muy bestias.

Una fortuna se gastó mi abuelo, tertia don Teodoro, enviando a los hijos de esos salvajes al

convento que había fundado... De todas formas, reconozco que cortarles las manos es feo, sobre todo porque luego ya no sirven para trabajar.

Nicasio va xarrupant del rec pitral de la Madame que es va tirant poquet a poquet, el vi dolç per sobre. Yo lo que me pregunto si se deben mostrar esa imágenes, porque una cosa es castigar al malo y otra enseñarlo por la tele... la gente no está preparada. Visto así, es verdad que parece racismo pero coño, no lo enseñes y ya está.

El fill del Teodoro, apropa amb la cama a la Puri cap al seu pare. Hazle a papá lo que ya sabes, anda...

Ya lo he probado es queixa la Puri pero no responde. El Fill amorra a la noia a l'entrecuix del vell. ¡Y para que están las buenas profesionales, coño! No ves que lleva días sin salir... ¡Ostia!... Eso si que es feo, diu mirant fixament a la tele on una de les senyoretes de la casa acaba de donar una bufetada a una negra. A mi que digan lo que quieran, pero esto es tan racismo como lo del pobre americano aquel que ahogaron en el suelo. Y a mi eso no me gusta. No señor.

A ver si todavía te volverás un liberal, protesta el pare.

Esto jamás, pero los tiempos cambian. Joder, que la despidan sin indemnizar ni nada, pero pegarle una bofetada eso, no.

La Puri aixeca el ulls cap a l'antiracista. No diu res perquè te la boca ocupada.

TO BE CONTINUED

HUMANOTECA

DE LA JUSTÍCIA I ALTRES MENTIDES

La justícia humana, en el millor dels casos, evita que un innocent pagui per un pecador... Karlitus.

Jo declaro que la justícia no és altra cosa que la conveniència del més fort. PLATON.

La justícia divina, obliga a l'innocent a acceptar la seva situació a canvi d'una futura recompensa inexistent... Karlitus.

Perquè Déu pagarà a cadascú, el que mereixin les seves obres. Romans 2-6. (font d'inspiració dels creatius publicitaris de la Caixa)

La Declaració de drets humans, sanciona el delict de genocidi, qualsevol forma de discriminació racial i de sexe.

Què és la justícia? La justícia ets tu.

LA LLUFA

HONORABLES EXPLOTADORS

George Floyd és una víctima més. Diàriament moren milers de pobres desgraciats de gana, de violència, per ser negres o blancs o grocs. No ho sabíem? La virtut de Floyd és ser una víctima mediàtica. L'hem vist ajagut a terra, l'hem vist suplicar al policia que l'ofegava i al final, gran final, l'hem vist morir. Fantàstic. Ara, tots som Floyd!

En vint-i quatre hores, el món recupera la memòria. Suma la vergonyant xifra de morts per qüestions de raça, de religió, de sexe.... Els més espavilats, recorden que segles abans va existir un fabulós negoci de tràfic humà. Empresaris que comerciaven amb esclaus, com ara, els seus besnéts, obliguen a jornades de vint hores a la misèrrima població asiàtica o sud americana. Grans prohoms de la humanitat. Beneïts pel poder, del que en formen part i per l'església que mantenen amb generoses almoines. I ara, les consciències es remouen i la progressia social, la mateixa que fa un mes sortia als balcons per aplaudir al personal sanitari, decideix que cal destruir, cremar, llançar al riu, tots els símbols de la oligarquia racista.

D'aquí a una setmana, si és que el boig Trump no s'entesta en acabar amb qualsevol negre que visqui a EEUU, la progressia tornarà a casa, comprarà roba barata perquè està feta per gent explotada, donarà un quilo d'arròs pels pobres desnonats i es sentirà com Déu.

LLUFA per la misericòrdia, LLUFA per la falsa indignació, LLUFA pels creients que a hores d'ara resen al seu Déu per Floyd. LLUFA pels qui no volen entendre que tota la vida és una LLUFA.